

«Поділ щорічної відпустки на частини»

Право на відпустку гарантується усім працівникам Конституцією України та Кодексом законів про працю України від 10.12.1971 року.

Відповідно до [статті 10 Закону "Про відпустки"](#) черговість надання відпусток працівників визначається графіками, які затверджуються власником або уповноваженим ним органом за погодженням з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом, і доводиться до відома всіх працівників. При складанні графіків ураховуються інтереси виробництва, особисті інтереси працівників та можливості для їх відпочинку.

Конкретний період надання щорічних відпусток у межах, установлених графіком, узгоджується між працівником і власником або уповноваженим ним органом, який зобов'язаний письмово повідомити працівника про дату початку відпустки не пізніше як за два тижні до встановленого графіком терміну.

Графік відпусток, складається у довільній формі, так як законодавчо не встановлена така форма.

[Стаття 12 Закону "Про відпустки"](#) передбачає право поділу щорічної відпустки на частини будь-якої тривалості на прохання працівника. Однак, поділити вказану відпустку можна за умови, що основна безперервна її частина становитиме не менше 14 календарних днів. При цьому ця частина відпустки не обов'язково повинна бути першою її частиною.

Згідно зі ст. 8 Конвенції Міжнародної організації праці №132 «Про оплачувані відпустки», ратифікованої Україною Законом від 29.05.2001 року №2481-III, розбивка щорічної оплачуваної відпустки на частини може бути дозволена компетентним органом або іншим відповідним органом у кожній країні. Якщо інше не передбачено в угоді, яка стосується роботодавця і зацікавленої особи, що працює за наймом, і за умови, що тривалість роботи такої особи дає їй право на це, одна із таких частин відпустки складається принаймні з двох безперервних робочих тижнів (лист Мінсоцполітики від 05.07.2013 р. № 290/13/116-13).

Отже, основна безперервна частина відпустки тривалістю не менше 14 календарних днів є однією з частин щорічної відпустки, яку може бути надано працівнику на його прохання. При цьому ця частина відпустки не обов'язково повинна бути першою, другою чи іншою її частиною.

Тобто, цією нормою передбачено можливість поділу щорічної відпустки на частини, а не обов'язок роботодавця поділити її на частини, як того бажає працівник.

Так, як остаточне рішення щодо надання працівникові відпустки приймає роботодавець, з метою недопущення втрат робочого часу, беручи до уваги виробничі обставини, він може й не погодитися поділити відпустку так, як того бажає працівник. Також може запропонувати свої умови поділу щорічної відпустки або не поділити її взагалі.

Невикористану частину щорічної відпустки має бути надано працівнику, як правило, до кінця робочого року, але не пізніше 12 місяців після закінчення робочого року, за який надається відпустка. Крім того, працівник має право використати частину щорічної відпустки в наступному робочому році у терміни, визначені Законом України «Про відпустки».